

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Det er bare svært at se i praksis – fru Anne Baastrup omtalte problemet i forbindelse med tvangsfjernelsessager og manglende handleplan – hvis man ser på hele aktiveringsområdet, hvor der den ene gang efter den anden er folk, der får medhold i, at aktiveringen foregår ulovligt. Man kan se på det ene område efter det andet, at hver gang, der bliver lavet undersøgelser, viser det sig, at kommunerne ikke overholder reglerne. Den ene gang efter den anden kan man i klagesager se, at der er forskellige ting, der ikke bliver overholdt.

I de fleste undersøgelser har det været svært at finde sager, hvor alle regler er overholdt, så derfor er det, vi har i dag, altså ikke nok til at prøve at sikre en god sagsbehandling. Det er klart, at det allerbedste ville være flere ressourcer til kommunerne og efteruddannelse af sagsbehandlere og for så vidt også måske ledere og kommunalpolitikere i at diskutere, hvordan vi sikrer en ordentlig sagsbehandling, hvor der ikke begås fejl.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Det kan godt være, at der er eksempler på, at enkelt-sager ikke har kunnet genoptages og ikke bliver genoptaget, fordi de ikke har kunnet føre til et andet resultat, og det kan også være ganske rigtigt, at kommunerne ikke har ressourcer og sagsbehandlere nok. Det er så et ressource-spørgsmål, og det kan vi alle sammen være bekymrede over. Men det kan ikke være rigtigt, som fru Line Barfod siger, at det, uanset hvor mange fejl en kommunes forvaltning laver, så ingen betydning har, fordi de har få ressourcer. Det er jo ikke rigtigt.

Der kommer et skrivi i den lokale presse, der kommer genoptagelse af sager, der kommer kritik fra Tilsynsrådet eller fra myndighederne, der kommer kritik fra Folketinget bl.a., der kommer kritik fra lovgiverne. Så det er ikke rigtigt, at sag på sag ikke har nogen konsekvenser for kommunerne. Det har de jo.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jamen det fører ikke til forbedring for borgerne. Man kan se, at det, der sker, er, at Folketinget prøver at lave lidt lovændringer og prøver at lave endnu mere detailstyring af, hvordan sagsbehandlingen skal foregå osv. Men der bliver

ved med ikke at blive lavet partshøring, ikke at blive lavet handleplaner, ikke at blive lavet alle de ting, der skal til for at sikre, at borgerne får den gode sagsbehandling, som gør, at man kan nå nogle bedre resultater. For det, der er formålet med alle de her regler om sagsbehandling, er ikke at gøre det besværligere for kommunerne, men at sikre et bedre resultat og en bedre dialog med borgerne.

Kl. 13.45

Og jeg håber da, at det har en effekt på et eller andet tidspunkt, at tingene bliver taget op. Det er også derfor, jeg bliver ved med at tage det op i Folketinget. Men det er bare noget, der i så fald tager mange, mange år at få gjort noget ved, og hvor borgerne står i problemerne.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Første næstformand (Svend Auken):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

17) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 10:

Forslag til folketingsbeslutning om ændring af forsikringsaftaleloven, så forsikringstagerne har ret til at opsig deres forsikring med 1 måneds varsel uafhængigt af hovedforfaldsdatoen.

Af Frode Sørensen (S) m.fl.
(Fremsat 10/3 2005).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Justitsministeren (Lene Espersen):

Dette beslutningsforslag fra Socialdemokratiet opfordrer regeringen til at fremsætte lovforslag om ændring af forsikringsaftaleloven, så alle forsikringskunder til enhver tid kan opsig de-

res forsikringer med 1 måneds varsel. Endvidere skal selskaberne kun kunne opkræve et gebyr, der står mål med de administrative omkostninger ved opsigelsen, og gebyret må kun opkræves i forbindelse med opsigelsen.

Denne tanke er bestemt ikke ny. Vi har flere gange tidligere overvejet, hvordan vi sikrer forbrugerne adgang til attraktive forsikringsprodukter med korte opsigelsesvarsler, for det er naturligvis helt afgørende for regeringen, at der er konkurrence på forsikringsmarkedet til gavn for forbrugerne.

I 2002 afgav et sagkyndigt udvalg betænkning om forsikringsaftaleloven. I udvalget var der også forbrugersinteresser repræsenteret. Udvalget vurderede, at der ikke var noget større ønske blandt forsikringstagerne om en almindelig opsigelsesadgang i forsikringstiden, og udvalget anbefalede da heller ikke en sådan regel.

Under Folketingets behandling af det lovforslag, der blev fremsat på grundlag af betænkningen, blev der i lov om finansiel virksomhed indsat en ny regel om forkortede opsigelsesvarsler i forbrugerforsikring. Reglen trådte i kraft den 1. juli 2004 og indebærer, at forsikringsselskaber, der udbyder forbrugerforsikringer, skal tilbyde forsikringerne med vilkår om en kort opsigelsesfrist på højst 30 dage. Selskaber, der overtræder reglen, kan straffes med bøde.

På den måde har vi givet branchen mulighed for selv at finde den rigtige måde at opfylde kravet på. Jeg forventer, at forsikringsselskaberne lever op til den tillid, der dermed er vist dem.

Det er regeringens opfattelse, at det af hensyn til både forsikringstagerne og konkurrencen på forsikringsmarkedet er vigtigt, at forbrugerne har en reel mulighed for at vælge forsikringer med kort opsigelsesvarsel til en attraktiv pris. Det er også formålet med den lovændring, der trådte i kraft sidste sommer.

Regeringen kan derfor sagtens støtte forslagsstillernes hensigt med forslaget, men vi mener ikke, at timingen er fornuftig. Jeg har således tidligere tilkendegivet, at Forsikring og Pension må komme med en redegørelse om den praktiske udmøntning af reglen, når den til sommer har været i kraft i 1 år. Selskaberne bør have tid til at justere og tilpasse de udbudte forsikringsprodukter til kundernes ønsker og behov. Den tid er regeringen indstillet på at give selskaberne, men så forventes det også, at selskaberne leverer varen. Derfor kan regeringen ikke støtte beslutningsforslaget.

Som nævnt gennemfører vi til sommer en grundig undersøgelse af den praktiske udmøntning af reglen. Hvis undersøgelsen viser, at forsikringskunderne ikke reelt har mulighed for at vælge forsikringer med kort opsigelsesvarsel til en attraktiv pris, kommer regeringen med de nødvendige lovgivningsmæssige tiltag.

Der er allerede gennemført en undersøgelse. I september 2004 afleverede brancheorganisationen Forsikring og Pension en redegørelse om den praktiske udmøntning af bestemmelsen til Justitsministeriet. Redegørelsen, som jeg har sendt til Folketingets Retsudvalg, viser, at det generelt er muligt for forbrugerne at tegne forsikringer med kort opsigelsesvarsel. Den viste imidlertid også, at det er så som så med informationsindsatsen, og at det ofte ikke er økonomisk attraktivt for forbrugerne at benytte sig af de korte opsigelsesvarsler.

Selv om det var meget tidligt at drage konklusioner kun et par måneder efter, at loven var trådt i kraft, har vi fra Justitsministeriets side understreget betydningen af selskabernes informationsindsats over for forbrugerne. Det er selvfølgelig ikke godt nok, at produkterne findes på hylden, hvis kunderne aldrig får kendskab til dem. Der skal derfor gives bedre oplysninger til kunderne. Det gælder, både når der tegnes nye forsikringer, og når igangværende forsikringer ændres, men også mere generelt på selskabernes hjemmesider og på Forsikringsluppen, der er hjemmesiden på internettet, og som giver mulighed for at sammenligne forsikringsprodukter.

Kl. 13.50

Hvad angår selskabernes prispolitik, har jeg over for Forsikring og Pension gjort det meget klart, at der er grund til navnlig at være opmærksom på forbrugernes reaktion på vilkår om, at et kort opsigelsesvarsel vil medføre en generel forhøjelse af forsikringens pris. Forbrugerne er nok ikke indstillet på at betale et årligt præmietillæg på 5-10 pct. for et kort opsigelsesvarsel, som de ikke umiddelbart har brug for eller forventer at ville få brug for. Jeg er sikker på, at forsikringsselskaberne godt er klar over, at det er ved at være sidste chance for at undgå yderligere lovindgreb, men så skal vi også give dem chancen, og derfor er det endnu for tidligt at konstatere, om der er behov for nye lovgivningsmæssige tiltag.

Jeg vil være meget opmærksom på udviklingen i de kommende måneder, og hvis undersøgelsen, der gennemføres hen over sommeren, vi-

ser, at den nuværende ordning ikke fungerer tilfredsstillende, er jeg indstillet på at fremsætte lovforslag på dette område i begyndelsen af næste folketingssamling.

Der er imidlertid også andre spørgsmål, der må overvejes nærmere, inden vi tager stilling til, om en regel som den foreslåede er den rigtige løsning. Vi er nok alle enige om, at forbrugerne skal have frihed til at vælge de bedste og de billigste forsikringsprodukter. I den forbindelse er der dog et vigtigt element af forbrugerbeskyttelse, som ofte overses i denne diskussion, men som er relevant at fremhæve.

En civilretlig regel som den foreslåede, der giver forsikringstagerne en almindelig adgang til at opsiges forsikringen i forsikringstiden, vil nemlig gå videre end at give forbrugerne en reel valgmulighed. Den vil simpelt hen afskære forbrugeren fra at vælge en forsikring, der har vilkår om længere opsigelsesvarsel, men som til gengæld vil være billigere. Hvis der i forsikringsaftaleloven gennemføres en regel som den foreslåede, vil alle forsikringer, der omfattes af bestemmelsen, kunne opsiges med 1 måneds varsel, og forsikringsselskaberne vil dermed ikke kunne konkurrere om at tilbyde kunderne et billigere produkt med en længere opsigelsesfrist.

En af de klare fordele ved den offentligretlige regel, vi har i dag, er netop, at kunderne har mulighed for at vælge mellem forsikringsprodukter med forskellige opsigelsesfrister. Det er vigtigt at være opmærksom på, at bestræbelserne på at give forbrugerne flere valgmuligheder ikke fører til færre valgmuligheder. Det er da også en væsentlig årsag til, at regeringen principielt foretrækker den nuværende regel, der giver forsikringsselskaberne mulighed for selv at udforme de produkter, kunderne efterspørger.

Med hensyn til det, der fremgår af bemærkningerne til beslutningsforslaget, vil jeg gerne sige følgende:

Det er ikke korrekt, at det kun er nye kunder, der kan tegne forsikringer med kort opsigelsesvarsel efter den nye ordning. Nogle selskaber har valgt at give alle, også eksisterende kunder, en ret til at opsiges deres forsikringer med kort varsel. I de øvrige selskaber har alle de eksisterende kunder haft mulighed for at omtage deres forsikringer til nye med kort opsigelsesvarsel i løbet af det år, reglen har været i kraft.

Det er heller ikke rigtigt, at spekulation i sæsonudsving ikke har betydning for selskaberne. Selv om sæsonudsvingene ganske vist måtte

være de samme for alle forsikringsselskaber, når man taler om de samme forsikringsprodukter, kan man sagtens forestille sig, at ejeren af eksempelvis en båd eller en motorcykel kun vælger at have forsikring i sommerperioden for så at opsiges forsikringen i vinterhalvåret, hvor båden eller motorcyklen ikke bruges, og hvor der derfor ikke er risiko for skader. Problemet for selskaberne er, at der så ikke er nogen kunder til den pågældende forsikringstype i de perioder, hvor risikoen er lav, og hvor der derfor kan tjenes penge på forsikringerne. Dermed vil det ikke nødvendigvis være et andet forsikringsselskab, der får fordelene af at forsikre den pågældende genstand i perioden med lav risiko, og dermed er der faktisk en reel risiko for generelle prisstigninger på disse forsikringsprodukter.

Endelig anføres det, at konkurrencen ikke virker på dette område, og at en styrkelse af konkurrencen vil indebære betydelige besparelser for forbrugerne. Det er dog ikke nødvendigvis rigtigt. Justitsministeriet har fra brancheorganisationen Forsikring og Pension modtaget nogle statistiske oplysninger, der tegner et noget andet billede, og som tyder på, at de forventede besparelser for forbrugerne ikke nødvendigvis kan realiseres fuldt ud. Jeg vil her kun nævne et enkelt af disse forhold.

I dag skifter ca. 15-20 pct. af kunderne på privatforsikringsområdet selskab hvert år, hvilket indebærer, at forsikringerne gennemsnitligt er i kraft i 5-7 år. Hvis dette gennemsnit nedbringes væsentligt, må man have øjnene åbne for, at selskaberne vælger at få dækket indtegningsomkostningerne ved forsikringsperiodens begyndelse i stedet for i løbet af forsikringens løbetid. Det kan betyde, at vi i Danmark skal indstille os på, at der kommer et startgebyr på forsikringer. Et sådant vil nemt kunne begrænse kundernes mobilitet på forsikringsmarkedet og dermed fjerne eller formindske den umiddelbare forbrugerfordel, der tilsigtes med beslutningsforslaget.

Kl. 13.55

Afslutningsvis kan jeg konstatere, at der med beslutningsforslaget lægges op til, at alle forsikringstager skal kunne benytte sig af et kort opsigelsesvarsel. Der skelnes i den forbindelse ikke mellem forbrugerforsikringer og erhvervsforsikringer, og konsekvensen heraf vil være, at selskaberne også med hensyn til erhvervs kunderne, hvor der kan være tale om endog meget store forsikringsengagementer, vil skulle indrette sig på, at forsikringen kan opsiges med kort varsel. Det virker bestemt ikke velbegrunderet at op-

hæve aftalefriheden på dette område, når forsikringstagerne er selskaber og virksomheder, der tegner forsikring som led i udøvelsen af erhvervsvirksomhed. Det skal der nok lige tænkes lidt mere over.

Sammenfattende er det regeringens opfattelse, at forbrugerne naturligvis skal have mulighed for at opsigte deres forsikringer med kort varsel, og at den mulighed skal være reel. Prisfastsættelsen må ikke gøre det uattraktivt for forbrugeren at vælge forsikringer med kort opsigelsesvarsel. Men regeringen finder dog, at selskaberne skal have det år, som jeg har lovet dem – det har jeg også gjort her fra talerstolen – til at udmønte reglen i praksis, inden vi tager stilling til, om forventningerne er opfyldt.

Regeringen kan således ikke støtte beslutningsforslaget, men som sagt vil jeg være meget opmærksom på udviklingen på dette område i den nærmeste fremtid, og hvis den undersøgelse, vi gennemfører hen over sommeren, viser, at den nuværende ordning ikke fungerer tilfredsstillende, er jeg parat til at fremsætte lovforslag på dette område i begyndelsen af næste folketingssamling.

(Kort bemærkning).

Frode Sørensen (S):

Når jeg hører ministeren, lyder det næsten, som om jeg skulle have fremsat et forslag, der gik ud på at forlænge opsigelsesfristen til 2 år, for så ville forsikringerne blive væsentlig billigere som sådan. Det tror jeg nu ikke på.

Men årsagen til, at vi diskuterer det her i dag, har rod i en lang historie, og vi skal helt tilbage til den 14. marts 2003, hvor vi diskutererede det her første gang, og hvor ministeren sagde:

»Og det, der er min tanke, er i første omgang at lade branchen selv ad frivillighedens vej udvikle de her produkter i løbet af 2003. Men når vi når til foråret 2004, og såfremt der ikke er sket en tilfredsstillende udvikling – ... og det gælder først og fremmest de store forsikringsselskaber, men gerne alle – så er vi i en situation ... at vi bliver nødt til at gribe til lovgivningsmagten.«

Det var i 2004, nu har vi 2005. Det er 2 år, 1 måned og 7 dage siden, og der er, så vidt jeg kan se, intet sket på området.

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige, at hr. Frode Sørensen, som jeg under behandlinger her i Folketinget normalt synes er en både saglig og god debattør, her kommer

med nogle påstande, som jeg har meget svært ved at tro er nogle, hr. Frode Sørensen selv har opfundet, for hr. Frode Sørensen ved udmærket godt, at den lovændring, som Folketinget bakkede op om, trådte i kraft den 1. juli 2004.

Så selv om sagen har været drøftet tidligere i Folketinget og vi har været enige om, at forbrugerne skulle have den reelle valgmulighed, er realiteten den, at vi lavede en ændring af lovgivningen, og at den nu har virket i, hvad der svarer vel til godt 8 måneder. Jeg synes, at det eneste fair er at holde fast i det, jeg ved ikke, hvor mange andre der har sagt det, men som jeg i hvert fald har sagt gentagne gange til forsikringsselskaberne: I får 1 år til at få de her produkter på plads. Der skal være en reel valgmulighed, forbrugerne skal kunne vælge, om de vil opsigte med 1 måneds varsel eller et længere varsel, men valgmuligheden skal være der, og den præmie, man betaler ekstra, skal ikke være prohibitivt høj.

(Kort bemærkning).

Frode Sørensen (S):

Nu citerer jeg kun ministeren, der siger, at ministeren i foråret 2004 ville bruge lovgivningen til at komme frem med det. O.k., vi fik så en redegørelse i efteråret 2004, der, som ministeren også selv er inde på, måske åbnede nogle muligheder, men det var vist ikke rigtig kunderne bekendt.

Nu kommer der så en ny redegørelse om nogle måneder. Hvad skal den redegørelse indeholde for at tilfredsstille ministeren, for at ministeren ikke bruger lovgivningsmagten og indfører muligheden for den korte opsigelsesfrist?

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige til hr. Frode Sørensen, at det ofte er sådan, når vi lovgiver her, at det ikke er den dag, hvor vi trykker på den grønne knap, at lovgivningen træder i kraft. Her valgte vi at lade lovgivningen træde i kraft den 1. juli 2004, så selskaberne havde en mulighed for at udvikle deres produkter, gøre edb-anlæg osv. klar.

Jeg vil sige, at jeg kun er tilfreds, når selskaberne afleverer en redegørelse her i sommeren, efter der er gået 1 år, hvis forbrugerne har et frit valg, hvis forbrugerne bliver informeret om, at der er det frie valg, og at det frie valg er reelt, og at man ikke lægger en ekstra præmie årligt på 5-10 pct. oveni for f.eks. at have 1 måneds opsigelsesvarsel. Hvis kunden ikke benytter sig af

det, skal man selvfølgelig ikke bone kunden for det år efter år.

Kl. 14.00

Så jeg vil sige, at det, der har været regeringens reelle intention, er, at der skal være en valgfrihed, og at de, der vælger 1 måneds opsigelse, ikke skal betale en stor ekstra præmie årligt.

Hvis selskaberne lever op til det, er jeg tilfreds, men hvis de ikke lever op til det, hvis det her bare er et produkt, som ingen vil bruge, fordi det er alt for dyrt, og hvis man ikke informerer om det, så er jeg indstillet på at lovgive, og så bliver der lovgivet, så snart Folketinget træder sammen igen. Så er der ingen grund til at vente 1 år mere.

Første næstformand (Svend Auken):

Tak til ministeren. Så går vi over til ordførerrækken, og den første ordfører er hr. Søren Pind.

Søren Pind (V):

Om nogen har jeg på den ene side megen forståelse for det forslag, som i dag fremsættes af oppositionen. På den anden side er der tale om et spil for galleriet. Det sidste skal jeg vende tilbage til, det første vil jeg gerne uddybe.

For en kort årrække siden rejste der sig i Sverige en kæmpe debat om den såkaldte røverkapitalisme. Det samme har man for nylig været ude for i Amerika, hvor hele Enron-sagen af dækkede en stor forskel på den lille mand, der står op om morgenen, passer sit job, dyrker sin opsparring og driver værket, og en lille, udvalgt elite, der på andres bekostning sidder og tilgodeser sig selv.

Noget sådant har vi i Danmark hidtil blot set i den socialdemokratiske bevægelse, men de seneste uger har vist, at der også, måske særlig blandt visse typer forsikringselskaber, optræder en form for moral, som mange vil anse for betændt, særlig når man begunstiger hinanden på andres bekostning, og når man bruger alle til rådighed stående midler med henblik på at forhindre klarhed for den enkelte forsikringstager. Samtidig ser vi, at de selv samme virksomheders overskud eksploderer.

Når Venstre alligevel agter at stemme imod forslaget, er det naturligt, fordi justitsministeren har indgået en aftale med forsikringselskaberne om, at de inden for 1 år – og det er en frist, der udløber her til sommerferien – skal have gennemført en frivillig ordning på det felt, forslaget angår. Tidsrammen for et sådant lovfor-

slag vil derfor alligevel ikke være anderledes, uanset om beslutningsforslaget måtte blive besluttet, og vi synes trods alt, at man må respektere folkestyret så meget, at man kan der indgå frivillige aftaler, er dette at foretrække frem for lovgivning og tvang.

Imidlertid skal ingen være i tvivl om, at forstår branchen ikke Alvoren i det her, vil Venstre ufortøvet støtte et lovforslag som det, ministeren allerede har garanteret om fornødent vil ligge på Folketingets bord ved åbningen af det nye folketingsår.

(Kort bemærkning).

Frode Sørensen (S):

Nu er det sådan, vil jeg gerne sige til hr. Søren Pind, at forslaget ikke går på, at det er den dag, hvor man tegner sin hundeforsikring, man så beslutter sig for, hvor hurtigt man skal opsiges den.

Forslaget går på, at det, der er det almindelige, når man tegner en forsikring, er, at man den dag, hvor man eksempelvis bliver utilfreds med sit forsikringselskab, mod et mindre gebyr kan opsiges den med 30 dages varsel og træde ud.

Jeg kunne godt tænke mig at høre hr. Søren Pinds opfattelse af, hvordan udbredelsen af den korte opsigelse bliver, når man skal tegne den ved indgangsdøren og ikke ved udgangsdøren.

(Kort bemærkning).

Søren Pind (V):

Jeg kan kun gentage, at jeg har meget sympati for de synspunkter, hr. Frode Sørensen her i dag har fremført. For mig er det kun et spørgsmål om, om og hvornår forslaget skal fremsættes.

(Kort bemærkning).

Frode Sørensen (S):

Det vil sige, at hr. Søren Pind er enig i, at det er ved udgangsdøren, det skal klares, og ikke den dag, man tegner forsikringen?

(Kort bemærkning).

Søren Pind (V):

Jeg tror ikke, at vi kommer det nærmere, men jeg tror, at hr. Frode Sørensen har hørt, hvad jeg har sagt.

Første næstformand (Svend Auken):

Så siger vi tak til hr. Søren Pind. Den næste er fru Colette Brix som ordfører.

Colette L. Brix (DF):

Dansk Folkeparti ønsker et mere fleksibelt, mobilt og konkurrencepræget forsikringsmarked i Danmark. Et af disse ønsker går ud på, at danske forsikringstagere som udgangspunkt kan opsigte forsikringerne med 1 måneds varsel. Det er en sag, som Dansk Folkeparti længe har haft meget højt på dagsordenen, og det er positivt, at Socialdemokraterne med deres beslutningsforslag støtter os i den hensigt.

Langt de fleste forsikringstagere er netop nu bundet af, at deres forsikringer er tegnet inden ikrafttrædelsen den 1. juli 2004 af L 169 fra 2002-03, og helt generelt er der noget, der tyder på, at forsikringsselskaberne ikke har overholdt deres del af aftalen om at udbyde forsikringer med 1 måneds opsigelse på rimelige vilkår.

Kl. 14.05

Det er Dansk Folkepartis opfattelse, at prisen på ydelsen, den ene måneds opsigelse, forekommer meget høj i forhold til de omkostninger, selskaberne har ved at udbyde produktet. Når det er sagt, mener Dansk Folkeparti, at Forsikring & Pension skal fremlægge deres redegørelse, inden vi lovgivningsmæssigt her fra Folketinget foretager os yderligere.

Vi støttede i sin tid L 169 for at få taget hul på processen. Justitsministeren lyttede til Dansk Folkeparti og ville gerne være med til at pålægge forsikringsselskaberne at udbyde forsikringer med kort opsigelse samtidig med de klassiske forsikringsprodukter. Det har forsikringsselskaberne bare ikke rigtig gjort efter vores opfattelse. Rimeligvis bør vi vente og se Forsikring & Pensions redegørelse, men jeg har som erhvervsordfører meget store forbehold over for forsikringsselskabernes måde at håndtere L 169 på.

Men det ligger fast, at vi i Dansk Folkeparti i sidste ende ønsker og har lagt pres på regeringen for at få den korte opsigelsesperiode. Konkurrencen vil blive forbedret til gavn for det danske samfund generelt, mobiliteten vil øges, og næsten vigtigst af alt: Det hele vil blive nemmere for forbrugerne at finde rundt i.

Med disse kommentarer vil vi i Dansk Folkeparti gerne støtte beslutningsforslaget med den krølle, at vi fra Folketingets side venter og ser, hvad Forsikring & Pension kan bidrage med i deres redegørelse.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Jeg synes selvfølgelig, at det er rart at høre, at fru Colette Brix gennem mange år har kæmpet

for, at det her beslutningsforslag skulle blive vedtaget. Men så forstår jeg bare ikke, hvorfor fru Colette Brix ikke i langt højere grad gik ind, dengang vi forhandlede det, da vi ændrede forsikringsaftaleloven, og fik det gennemført sammen med os og Socialdemokratiet. Vi havde lavet ændringsforslagene, det hele var gennemarbejdet.

Så jeg synes, det lidt er at tale med dobbelt tunge, når fru Colette Brix roser Socialdemokratiet for at komme med forslaget og samtidig ikke foretog sig noget som helst, dengang vi havde debatten, og intet har foretaget sig i et forsøg på at få en løsning på problemet i den forløbne tid.

Så derfor: Er det ikke tom tale fra fru Colette Brix?

(Kort bemærkning).

Colette L. Brix (DF):

Det kan da godt være, at fru Anne Baastrup synes, det er tom tale. Fru Anne Baastrup kan jo heldigvis ikke se, hvad vi andre laver oppe på vores kontorer, og hvad vi går med af sager, og hvordan vi kæmper. Og så må jeg lige sige en ting til. Det her er noget, der har været på for Dansk Folkepartis vedkommende i ganske ganske lang tid, det ved fru Anne Baastrup også godt. Det har man jo kunnet følge i pressen.

Vi synes, at det skal være sådan, at vi får det opsigelsesvarsel på 1 måned. Hvorfor skulle folk ikke have det? Det gør det meget mere gennemskueligt, og konkurrencen på det her område vil blive kanon. Så derfor: Forbrugerne skal have den chance for at få det opsigelsesvarsel på 1 måned.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Jeg vil så spørge fru Colette Brix: Er det ikke korrekt, at det her skulle have været ordnet sidste år? Er det ikke korrekt, at fru Colette Brix intet har foretaget sig, for så havde problemet været løst nu? Har forsikringstagerne fået bedre vilkår? Nej, det er jo det, vi alle sammen kan se.

Har fru Colette Brix så ikke i virkeligheden talt med dobbelt tunge, når fru Colette Brix siger, det er en meget, meget stor sag for Dansk Folkeparti, og der intet er sket?

(Kort bemærkning).

Colette L. Brix (DF):

Det ved jeg da ikke om der ikke er. Det blev da sagt, da det blev flyttet over i det finansielle, og da det blev udbudt, at det var forsikringsselska-

berne. Det er jo ikke mig, der skal udbyde det, det er forsikringsselskaberne, der skal udbyde produktet. Det er jo ikke mig.

Det er bare ikke blevet udbudt, og derfor står vi her i dag igen igen. Ja, det er rigtigt, der står vi. Og nu er vi så blevet enige om, at der skal ske noget. Længere er sagen jo ikke.

(Kort bemærkning).

Frode Sørensen (S):

Jeg skal bare for god ordens skyld have bekræftet følgende: Det skal ikke være sådan, at det er kunden, der skal bede om at få den korte opsigelsesfrist, når man tegner forsikringen, men det er sådan, at når man tegner en forsikring, så er det den korte opsigelsesfrist.

Det, der jo sker for øjeblikket, er, at de selskaber, der eventuelt har produktet, jo glemmer at fortælle kunden, at de har produktet. Men når man tegner en forsikring, så tegner man den automatisk med den korte opsigelsesfrist.

(Kort bemærkning).

Colette L. Brix (DF):

Det kan vi godt tilslutte os, det er fuldstændig rigtigt, som hr. Frode Sørensen siger. Selvfølgelig skal det være sådan, at man tilbyder den korte, og det skal stå ganske klart. Der skal da ikke være noget mellem linjerne der.

Første næstformand (Svend Auken):

Vi siger tak til ordføreren og går videre i ordførerrækken. Den næste er hr. Tom Behnke.

Kl. 14.10

Tom Behnke (KF):

Jeg kan forstå, at der tidligere har været en debat her i Folketinget, hvor man har diskuteret de her ting omkring forsikringsselskaberne, og hvor der har været et bredt ønske om, at forsikringsselskaberne skulle udbyde deres produkter på en sådan måde, så der også var en mulighed for 1 månedes opsigelse. Det Konservative Folkeparti var jo enig, og forsikringsselskaberne har så i dag indført muligheden for 1 månedes opsigelse.

Det, der så ligger tilbage, og som jeg kan forstå at man så ønsker at diskutere nu, er, at det så er blevet urimelig dyrt at opsiges med 1 månedes varsel. Man kan selvfølgelig diskutere: Hvad er dyrt, og hvad er urimelig dyrt, hvad er rimeligt?

Jeg må også påpege, at vi jo gav forsikringsselskaberne 1 år til at få implementeret de her ting, til at efterkomme de ønsker, der var. Det, jeg kan forstå, er, at det år knap er gået endnu,

men at vi er lige tæt på, at det år skulle være gået.

Jeg tror, det er vigtigt, når vi taler om forsikringsselskaberne, at der er en reel konkurrence, og at der er mulighed som forbruger for at have forskellige muligheder for at vælge ikke blot forsikringsselskab, men også forskellige varer på hylderne i de enkelte forsikringsselskaber.

Jeg tror også, det er vigtigt, at vi er opmærksomme på, at forsikringsselskaberne jo på den anden side har en forretning at føre. Der er jo ingen tvivl om, at den varighed, man tegner sine forsikringer med, eller det opsigelsesvarsel, man ønsker at have i sin forsikring, påvirker den portefølje, der er i et forsikringsselskab. Hvad de har at kunne regne med af indtægter i morgen, om en måned, om et år bliver alt andet lige påvirket, alt efter hvad det er for et produkt, man så vælger at købe i forsikringsselskabet.

Derfor skal man altså også tage højde for det og være opmærksom på, at man altså ikke med rimelighed kun kan tale om de absolut direkte snævert forbundne omkostninger ved at opsiges sin forsikring, når man taler om, at der kan lægges et gebyr på, hvis man opsiges sin forsikring på et for tidligt tidspunkt, om jeg så må sige. Der må det altså være rimeligt, at der ud over de direkte omkostninger også bliver taget højde for, at forsikringsselskaberne har en portefølje at skulle tage hensyn til.

I øvrigt kom jeg til at tænke på, da jeg sad og kiggede på forslaget her, om forslaget i sin konsekvens ikke kunne gå hen og komme til at forringe de danske forsikringsselskaber i forhold til udenlandske forsikringsselskaber forstået på den måde, at hvis man med loven i hånden pålægger forsikringsselskaberne, at de skal have produkter med 1 månedes opsigelse, og de dermed er nødt til at sprede den ekstra omkostning ud på alle kunderne, så ville man foranledige nogle kunder her i landet til at tegne forsikringer i udenlandske forsikringsselskaber og dermed tegne et produkt, hvor de som kunder måske på forhånd kunne sige, at de kun ønsker at have 1 års opsigelse eller for den sags skyld 5 års opsigelse og dermed få et billigere produkt. Dermed står de danske forsikringsselskaber tilbage, og kunderne forlader forsikringsselskaberne og drager til udenlandske forsikringsselskaber i stedet for. Det er vel heller ikke det, vi ønsker. Det ønsker vi i hvert fald ikke fra konservativ side. Det synes jeg man skal være opmærksom på, når vi diskuterer de her ting. Det ville ikke være rimeligt.

Så forskelligt opsigelsesvarsel giver alt andet lige en forskellig pris. Det er jo lidt, ligesom når vi laver indskud i banken. Hvis man sætter penge ind på sin konto og siger til banken, at man gerne vil have et opsigelsesvarsel på 3 måneder eller 6 måneder eller 12 måneder, så er renten forskellig, alt efter hvor længe man lover at banken kan disponere over ens penge, inden man tager dem ud igen. Det samme er det med porteføljen, når vi taler om et forsikringsselskab, som jeg ser det.

Men der er jo også det, at hr. Frode Sørensen og Socialdemokratiet i dette land, hvor vi jo altså har muligheden for at drive erhverv, som vi har lyst til, jo kan starte deres eget forsikringsselskab op, hvor man har mulighed for at opsi sine forsikring med 1 times varsel, hvis det er det, man ønsker. Så kan man se, hvilken pris man kan lave det til.

Nogle vil nok sige, at det er noget pjat at stå og sige, for vi har jo forsikringsselskaber nok, og hvordan skulle man også kunne starte sådan noget op. Jo, men det er ikke mange år siden, at der var tre politifolk nede på Fyn, der blev enige om at lave deres eget forsikringsselskab. Det startede med, at de sagde: Vi vil ikke være med i nogen andre forsikringsselskaber, vi starter simpelt hen vores eget, hvor vi dækker hinanden ind, hvis der f.eks. sker nogle skader med vores bil.

Det forsikringsselskab har så udviklet sig siden hen, for der var mange, der kunne se, at det var smart. Det var i øvrigt meget billigt, og i dag hedder det så Popermo og er et stort og flot forsikringsselskab, som virker her i landet. Så man kan altså, hvis man er utilfreds med de eksisterende forsikringsselskaber, gå sammen nogle stykker og sige, at så laver man bare sit eget, hvis nu jeg skal være meget liberal.

Samlet set er det sådan, at vi har den opfattelse fra konservativ side, at ministeren har fat i denne her sag. Vi har den opfattelse, at forsikringsselskaberne er villige til at lytte. Det kan godt være, de er lidt langsomme til det, men vi har den opfattelse, at de er villige til at lytte, og jeg er sikker på, at debatten her i dag vil skubbe på i den rigtige retning, også i den retning, som hr. Frode Sørensen ønsker.

(Kort bemærkning).

Frode Sørensen (S):

Ja, nu fik vi jo fra hr. Tom Behnke stort set hele paletten for at lave forsikringsselskaber på den ene eller på den anden måde. Forslaget drejer

sig jo i al sin enkelthed om, at man mod at betale et gebyr ved udgangsdøren kan komme ud af sit forsikringsforhold.

Kl. 14.15

Hvis vi nu forestiller os det andet, som jeg kan forstå hr. Tom Behnke mest er inde på, nemlig det med, at man skal have aftalt opsigelsesfristen ved indgangsdøren, er hr. Tom Behnke så slet, slet ikke nervøs for, at der er nogen, der måske kunne komme til at fortælle, at der er mere en én dør, at man måske glemmer at fortælle om den dør med 1 måneds varsel eller 6 måneders varsel, men stadig væk kører den med de 12 måneder? Og sætter man så ikke konkurrencen ud af spil på den der måde?

Jeg ved ikke, om De Konservative har ændret politik på området. Jeg har altid haft opfattelsen af, at Det Konservative Folkeparti var et parti, der satte konkurrencen i højsædet. Men her virker det næsten, som om man skal varetage forsikringsselskabernes interesse, så de ikke mister noget af deres portefølje, fordi kunderne får et bedre tilbud.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (KF):

Det er min absolutte holdning, at vi som lovgivere og vi som det offentlige – om jeg så må sige – eller for den sags skyld som stat har en klar pligt til at sørge for, at borgerne har tilstrækkeligt med informationer og viden til, at de kan begå sig her i samfundet og kan træffe de valg, de skal træffe.

Hvad forbrugere og borgere osv. så træffer af valg, står for deres egen regning, så der er ingen tvivl om, at det er meget vigtigt, og det mener jeg også skal påpeges. Det synes jeg egentlig det allerede var, men jeg skal gerne gøre det igen. Forsikringsselskaberne skal naturligvis have pligt til at fortælle, hvad det er for varer, de har på hylderne, helt klart, så man som forbruger, som forsikringstager kan vælge det produkt, man ønsker. Men jeg har også den klare holdning, at når man så har truffet et valg, skal man være klar over, at uanset hvilket valg man træffer, har det en pris. Den pris må man så betale.

Der nytter det ikke noget, at man kommer til et forsikringsselskab og tegner en forsikring f.eks. med 1 års opsigelse, og når der så er gået 3 måneder, siger man: Nej, det vil jeg ikke alligevel, nu vil jeg gerne træde ud. Så har man den her mulighed for at træde ud med 1 måneds varsel, men så må det også koste noget.

(Kort bemærkning).

Frode Sørensen (S):

Så vidt jeg ved, er der et enkelt forsikringssselskab, der har indført det her uden at differentiere præmierne, for man skal være opmærksom på en ting, og det er, at der ingen forskel er på indholdet af en forsikring, uanset om opsigelsesvarslet er det ene eller det andet.

Så jeg håber, at Det Konservative Folkeparti vil leve op til det her og være med til at gennemføre et eller andet, så vi får den her konkurrence, og som hr. Tom Behnke siger, er det jo væsentligt, at kunderne ved, hvilke varer der er på hyldeerne. Forsikringsmanden skal nok vide det, men han er jo nødt til at fortælle det. Men jeg går ud fra, at hr. Tom Behnke er helt klar over det.

Så mit spørgsmål er: Når vi nu får redegørelsen fra forsikringssselskabet om 2 eller 3 måneder, har hr. Tom Behnke så en forventning om, at porteføljen af forsikringer med kort opsigelse er 1 pct., 5 pct., 20 pct. eller 50 pct., eller hvor tror han den ligger henne, når den kommer?

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (KF):

Det har jeg ingen anelse om. At komme med et skud her vil være de rene gætterier, så det vil jeg undlade.

Første næstformand (Svend Auken):

Tak til ordføreren. Så er det fru Elisabeth Arnold.

Elisabeth Arnold (RV):

Ved justitsministerens besvarelse eller indlæg i forbindelse med behandlingen af det her beslutningsforslag er der sikkert mange, inklusive de tilhørere, der er udeomkring i landet, der har undret sig over, at justitsministeren brugte så meget tid på at besvare det her forslag. Men så skylder man jo at forklare, at det er et af de områder, hvor regeringen kan komme i mindretal, fordi der er en alliance mellem oppositionen på højre og på venstre side af regeringen.

Derfor er det jo et interessant forslag, fordi regeringen er under pres. Flertallet i Folketinget vil meget gerne have indført kortere varsler for opsigelse af forsikringer, og regeringen prøver at få branchen til at gøre det ad frivillighedens vej. Det er sådan set problemstillingen i en nødsdeskal, så vidt jeg kan se.

Det er så vores opgave som oppositionspartier at prøve at få regeringen til at få det her til at ske, og hvis ikke det sker ad frivillighedens vej,

så vil oppositionen tvinge regeringen til at gennemføre det med lovgivning.

Det Radikale Venstre medvirker meget gerne til den øvelse. Vi vil gerne have indført større gennemskuelig, større valgfrihed, større konkurrence i forsikringssektoren, men vi synes, at vi skal give branchen den luft, som justitsministeren også bad om at få, netop fordi der kommer en redegørelse til sommer. Hvis ikke den redegørelse er tilfredsstillende for justitsministeren, og jeg vil så i parentes sige, hvis ikke den er tilfredsstillende for alle os andre, så vil vi selvfølgelig også meget gerne medvirke til at gennemføre det her ad lovgivningens vej.

Så jeg mener, vi skal lade være med at vedtage dette beslutningsforslag, men afvente den beretning fra Forsikring & Pension, som justitsministeren imødeser, og se på, om den giver anledning til, at regeringen kommer med et lovforslag. Hvis ikke regeringen kommer med et tilfredsstillende svar på det, så må resten af Folketinget sørge for, at der bliver vedtaget en lov på det her område.

Kl. 14.20

Jeg synes, at det vil være det rigtigste at afvente. Der er jo ikke lang tid til, at vi får den redegørelse, og derfor vil Det Radikale Venstre også gerne medvirke til den tid. Men det her forslag vil vi ikke vedtage nu.

Første næstformand (Svend Auken):

Vi siger tak til ordføreren, og så går vi videre med hr. Ole Sohn som den næste ordfører.

Ole Sohn (SF):

Da vores ordfører ikke kan være til stede under behandlingen, skal jeg på SF's vegne tilkendegive, at vi støtter forslaget. Vi mener, det er på tide, at vi får skabt en bedre og mere fair konkurrence også blandt forsikringssselskaberne, og det lægges der op til i beslutningsforslaget fra Socialdemokratiet. Så vi skal herved meddele, at vi kan støtte forslaget.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det ordføreren for forslagsstillerne, hr. Frode Sørensen.

Frode Sørensen (S):

Jeg vil gerne sige tak for behandlingen af B 10 om at ændre det til 1 måned opsigelse på forsikringsområdet. Det er jo en sag, som har været på vej i lang tid. Jeg var selv på et tidspunkt inde på, at det startede med L 169 tilbage i marts

2003, hvor ministeren lovede, at hvis ikke der var sket noget på forsikringsområdet senest i sommeren 2004, ville der komme et lovgivningsinitiativ. Det kom der ikke noget ud af. Vi er nu i den situation, at ministeren, efter at beslutningsforslaget er fremsat, så afventer en fornyet redegørelse fra forsikringsselskaberne.

Jeg er ikke så utryg ved den redegørelse, idet jeg ikke har en særlig stor forventning til, at man vil kunne se helt store ændringer på det her område. Og da ministeren næppe kan nå at få fremsat et lovforslag inden sommerferien på det her område, får vi det jo nok på plads.

Det, vi skal finde ud af at få konstrueret, er selvfølgelig en beslutning omkring det her forslag, så vi ikke til efteråret, hvis ministeren ikke mener, at det, der kommer fra Forsikring og Pension lever op til ministerens intentioner, skal igennem seancen en gang til.

Det er absolut nødvendigt at få skabt en åben og en fri konkurrence på hele forsikringsområdet. Det er ikke rimeligt, at man kan stavnsbinde folk, der gerne vil ud af et forsikringsforhold.

Påstandene fra forsikringsselskaberne om, at prisen på en forsikring vil blive højere, fordi man ændrer på opsigelsestidspunktet, stiller jeg mig meget tvivlende over for. Jeg er faktisk temmelig overbevist om, at vi vil få en fri og åben konkurrence, som også vil bevirke, at forsikringsselskabernes priser bliver for nedadgående.

Jeg synes så, det er udmærket, at man som forsikringsselskab vil have ret til i de situationer at beregne sig et udtrædelsesgebyr, når forsikringen siges op, og det synes jeg bare skal være på den måde.

Jeg har på det seneste haft en hel del kontakt til forsikringsselskaber, da de jo også interesserer sig meget for det her spørgsmål. De interesserer sig efter min mening så meget for det, at det må være tegn på, at vi her har ramt temmelig rigtigt. Specielt har de problemer med et såkaldt indtegningsgebyr eller de omkostninger, der er, når man tegner en forsikring, idet det generelt skal afskrives over 6-7 år. Men jeg vil sige, at det problem må de jo også have haft, når man trods alt kan opsigte forsikringerne med godt og vel et års varsel. Så jeg tror, at vi på den her måde er ved at være på ret køl.

Jeg håber, at debatten i dag vil gøre, at vi får truffet en fornuftig beslutning; at vi får skaffet nogle forhold for forsikringstagerne, som gør, at hvis de af den ene eller den anden grund har lyst til at skifte forsikring, så kan det lade sig gøre,

uden at der skal gå halve og hele år, før det kan lade sig gøre.

Jeg siger tak for debatten, og jeg er meget optimistisk med hensyn til de udtalelser, der er på plads. Vi vil selvfølgelig fastholde ministeren på, at redegørelsen skal indeholde de ting. Men det, der er det væsentlige i det her, er: Vi snakker altså om en mulighed for at træffe beslutningen, når man går ud ad døren, og ikke en beslutning, der skal træffes den dag, hvor man tegner forsikringen, med risiko for, at man har overset den, eller der er nogen, der har glemt at fortælle om muligheden om den ene måned.

Tak for debatten.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Første næstformand (Svend Auken):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

18) Første behandling af lovforslag nr. L 139: Forslag til lov om ændring af lov om Folketingets Ombudsmand. (Ændringer som følge af kommunalreformen, lovens anvendelse på Færøerne og i Grønland m.v.)

Af Christian Mejdahl (V), Svend Auken (S), Poul Nødgaard (DF), Helge Adam Møller (KF) og Niels Helveg Petersen (RV).
(Fremsat 6/4 2005).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Kl. 14.25

Birthe Rønn Hornbech (V):

Det er et lidt sjovt lovforslag, som ingen jo rigtig kan tage ansvar for, som det også anføres i forslaget. Det er ikke politisk behandlet. Det er Præsidiets medlemmer, der har fremsat det.